

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Úgy kell-e értelmezni a takarmány- és élelmiszerjog, valamint az állat-egészségügyi és az állatok kíméletére vonatkozó szabályok követelményeinek történő megfelelés ellenőrzésének biztosítása céljából végrehajtott hatósági ellenőrzésekről szóló, 2004. április 29-i 882/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁾ 27. cikke (4) bekezdésének a) pontját, hogy az nem tiltja, hogy a vállalkozótól az e rendelet IV. mellékletének A. szakaszában említett tevékenységekkel kapcsolatban akkor is beszédjék az e rendelet IV. mellékletének B. szakaszában megállapított minimális díjtételeknek megfelelő mértékű illetékeket, ha a felelős illetékes hatóságok által az e rendelet VI. mellékletben felsorolt tételek kapcsán viselt költségek e minimális díjtételeknél alacsonyabb összegűek?
2. Jogosult-e a tagállam az előző kérdésben vázolt körülmények mellett arra, hogy a rendelet IV. mellékletének A. szakaszában említett tevékenységekkel kapcsolatban a rendelet IV. mellékletének B. szakaszában megállapított minimális díjtételeknél alacsonyabb illetékeket anélkül állapítson meg, hogy a rendelet 27. cikkének (6) bekezdésében meghatározott feltételek teljesülnének, ha a felelős illetékes hatóságok által a rendelet VI. mellékletében felsorolt tételek kapcsán viselt költségek e minimális díjtételeknél alacsonyabb összegűek?

⁽¹⁾ HL L 165. o.; 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 45. kötet, 200. o.

2009. december 17-én benyújtott kereset — Európai Bizottság kontra Észt Köztársaság**(C-527/09. sz. ügy)**

(2010/C 63/43)

*Az eljárás nyelve: észt***Felek***Felperes:* Európai Bizottság (képviselők: G. Braun és E. Randvere)*Alperes:* Észt Köztársaság**Kereseti kérelmek**

- A Bíróság állapítsa meg, hogy az Észt Köztársaság — mivel nem fogadta el azokat a jogi rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy átültesse az éves és összevont (konszolidált) éves beszámolókat jog szerinti könyvvizsgálatáról, a 78/660/EGK és a 83/349/EGK tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 84/253/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2006. május 17-i 2006/43/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet⁽¹⁾, vagy legalábbis e rendelkezéseket nem közölte a Bizottsággal — nem teljesítette az ezen irányelvből eredő kötelezettségeit;

- az Észt Köztársaságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Az irányelv belső jogba történő átültetésére előírt határidő 2008. június 29-én lejárt.

⁽¹⁾ HL L 157., 87. o.

2009. december 17-én benyújtott kereset — Európai Bizottság kontra Észt Köztársaság**(C-528/09. sz. ügy)**

(2010/C 63/44)

*Az eljárás nyelve: észt***Felek***Felperes:* Európai Bizottság (képviselők: A. Margheli és K. Saaremäel-Stoilov)*Alperesek:* Észt Köztársaság**Kereseti kérelmek**

- A Bíróság állapítsa meg, hogy az Észt Köztársaság nem teljesítette az elektromos és elektronikus berendezések hulladékairól szóló, 2003. január 27-i 2002/96/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvből⁽¹⁾ eredő kötelezettségeit, mivel nem szabályszerűen ültette át a belső jogába ezen irányelv 3. cikke i) pontjának iii. alpontját, 8. cikke (2) bekezdésének harmadik albekezdését és 8. cikke (3) bekezdésének második albekezdését;
- a Bíróság az Észt Köztársaságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Az Európai Parlament és a Tanács 2003. január 27-i 2002/96/EK irányelve az elektromos és elektronikus berendezések hulladékaira vonatkozó szabályozást tartalmaz. A Bizottság az ezen irányelvet az észt jogba átültető intézkedések vizsgálata alapján úgy véli, hogy az Észt Köztársaság nem szabályszerűen ültette át ezen irányelv 3. cikke i) pontjának iii. alpontját, 8. cikke (2) bekezdésének harmadik albekezdését és 8. cikke (3) bekezdésének második albekezdését.

Az irányelv 3. cikke i) pontjának iii. alpontja tartalmazza az elektromos és elektronikus berendezések gyártójának meghatározását. Az elektromos és elektronikus berendezésekről szóló észt jogi előírások a gyártó két különböző meghatározását tartalmazták, ezáltal megnehezítették a berendezések hulladékainak kezelésére vonatkozó előírások értelmezését és alkalmazását.

Az irányelv 8. cikke (2) bekezdésének második albekezdése előírja, hogy az összegyűjtés, kezelés és a környezetvédelmi szempontból megfelelő ártalmatlanítás költségeiről az új termékek értékesítésekor nem kell külön tájékoztatni a vásárlókat. Az Észt Köztársaság ezt a követelményt nem ültette át a belső jogrendszerébe.

Az irányelv 8. cikke (3) bekezdésének második albekezdése a tagállamok számára előírja az annak biztosítására vonatkozó kötelezettséget, hogy az ennek az irányelvnek a hatálybalépését követő nyolcéves átmeneti időszak során a gyártók számára engedélyezik, hogy új termékek értékesítésekor tájékoztassák a vásárlókat az összegyűjtés, kezelés és a környezetvédelmi szempontból megfelelő ártalmatlanítás költségeiről, amely említett költségek nem haladhatják meg a ténylegesen felmerülő költségeket. Észtország ezt a kötelezettséget nem ültette át a jogrendszerébe.

Az Észt Köztársaság elismerte a felhozott kifogásokat és a Bizottság indokolással ellátott véleményére adott válaszában ígéretet tett arra, hogy a hulladékokról szóló törvény módosítása útján megszünteti az irányelv 3. cikke i) pontja iii. alpontja, 8. cikke (2) bekezdése harmadik albekezdése és 8. cikke (3) bekezdése második albekezdése megsértését. Mivel a Bizottság tudomása szerint az ígért hulladékokról szóló törvény módosításáról szóló törvényt a mai napig nem fogadta el, az Észt Köztársaság a mai napig nem ültette át szabályszerűen az irányelv 3. cikke i) pontjának iii. alpontját, 8. cikke (2) bekezdésének harmadik albekezdését és 8. cikke (3) bekezdésének második albekezdését, és ezáltal megsértette az irányelvből eredő kötelezettségeit.

(¹) HL L 37., 24. o.; magyar nyelvű kiadás 15. fejezet, 7. kötet, 359. o.

A Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu (Lengyelország) által 2009. december 18-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — INTER-MARK GROUP Sp. z. o. o. Sp. komandytowa kontra Minister Finansów

(C-530/09. sz. ügy)

(2010/C 63/45)

Az eljárás nyelve: lengyel

A kérdést előterjesztő bíróság

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu

Az alapeljárás felei

Felperes: INTER-MARK GROUP Sp. z. o. o. Sp. komandytowa

Alperes: Minister Finansów

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Úgy kell-e értelmezni a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelv (¹) 52. cikke a) pontjának rendelkezéseit, hogy a vásári és kiállítási standoknak a kínálatukat vásárokon és kiállításokon bemutató ügyfelek részére történő időszakos rendelkezésre bocsátása az ezekben a rendelkezésekben szereplő, a vásárok és kiállítások szervezése szolgáltatásokhoz járulékosan kapcsolódó szolgáltatások közé tartozik, azaz a kulturális, művészeti, sport-, tudományos, oktatási, szórakoztatási vagy hasonló szolgáltatásokhoz, amelyek a szolgáltatás tényleges teljesítésének helye szerint adókötelesek,

2. vagy abból kell kiindulni, hogy reklámszolgáltatásokról van szó, amelyek a 2006/112 irányelv 56. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében azon hely szerint adókötelesek, ahol a megrendelő gazdasági tevékenységének székhelye vagy azon állandó telephelye található, amely részére a szolgáltatást nyújtják vagy ezek hiányában, ahol a lakhelye vagy szokásos tartózkodási helye van,

— ha ezek a szolgáltatások standoknak a kínálatukat vásárokon és kiállításokon bemutató ügyfelek részére való időszakos rendelkezésre bocsátását érintik, amelyet általában megelőz a tervezés és a stand látványtervének elkészítése, valamint adott esetben a stand elemeinek beszerzése és annak a vásár és a kiállítás helyén való összeállítása, és a szolgáltató ügyfelei, akik kiállítják termékeiket és szolgáltatásaikat, külön díjat fizetnek a mindenkor rendezvény szervezőjének a vásáron vagy kiállításon való részvétel pusztá lehetőségéért, amely különösen az ellátási szolgáltatások, a vásári infrastruktúra, a médiaszolgálat stb. költségeit foglalja magában?

Minden kiállító maga felel saját standja kivitelezéséért és létrehozásáért, és ennek érdekében veszi igénybe a szóban forgó, értelmezésre szoruló szolgáltatásokat.

A vásárok és kiállítások szervezői a szervezőket, és nem a szolgáltatókat illető külön belépődíjat szednek a látogatóktól a belépésért.

(¹) A közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelv (HL L 347, 1. o.)